

РЕШЕНИЕ

№ 1806

гр. София, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ М. УРУМОВ

като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20231110200895 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № ИК-7 от 21.07.2022 г., издадено от Ц. Ц. - председател на Сметната палата на Република България (СП), с което на основание чл. 478 от ИК, за извършено нарушение на чл. 171, ал. 4, вр. ал. 2, т. 9 от ИК, на Ц. Г. Ц., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 (три хиляди) лева.

Недоволен от НП е останал санкционираният субект. В жалбата си срещу наказателното постановление сочи, че то не му било редовно връчено, поради което и подадената жалба се явява допустима за разглеждане от съда. Соци се, че лицето, което е приело книжата не е известно на жалбоподателя, нито приетите книжа са му били предадени.

По същество се сочи, че наказателното постановление било издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Соци се, че не било посочено мястото на извършване на нарушението, че актът е съставен в нарушение на процедурата по чл. 40 от ЗАНН, както и че не били обсъдени възраженията срещу съставения акт.

От материалноправна гледна точка се навеждат твърдения, че жалбоподателят не е осъществил вмененото му нарушение. В условията на алтернативност се иска прилагането на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, но се представлява от адв. Александров. Последният поддържа подадената жалба и иска от съда да отмени издаденото наказателно постановление. Претендира разноски.

Въззиваемата страна е редовно уведомена. В съдебното заседание се представлява от юрисконсулт Търъшева, която оспорва жалбата. В пледоарията си по същество сочи, че нарушението е доказано безспорно. Твърди, че по делото е несъмнено установено, че дружеството „К.И С.“ ООД действа именно като рекламна агенция, като това било видно от справки в търговския регистър и от самия интернет сайт на дружеството. На следващо място сочи, че в случая е неприложим чл. 28 от ЗАНН. Претендира разноски в минимален размер и обективира възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски за един адвокат.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 14.06.2021 г. между ПП „Републиканци за България“ и дружеството „К.И С.“ ООД бил сключен договор за външна реклама върху рекламни елементи срещу заплащане, като договорът действал в периода 14.06.2021 г. - 15.07.2021 г. по време на предизборната кампания за избор на народни представители, проведени на 11.07.2021 г.

Политическата партия „Републиканци за България“ била регистрирана за участие в изборите (посочени по-горе) с решение на Централната избирателна комисия с № 130-НС/26.05.2021 г.

Политическа партия „Републиканци за България“ била вписана в регистъра на политическите партии при СГС под № 422, том. 13 по фирмено дело № 33/2020 г. и се представлявала от лицето Ц. Г. Ц..

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от Изборния кодекс, в Сметната палата се създава единен публичен регистър на партиите, коалициите и инициативните комитети, регистрирани за участие в съответния вид избор, който се поддържа от откриването на предизборната кампания до следващите избори от същия вид, а в този регистър следва да се вписват обстоятелствата по ал. 2, сред които и наименованията на социологическите агенции и на

рекламните агенции, както и на агенциите за осъществяване на връзки с обществеността, с които партиите, коалициите и инициативните комитети работят (по т. 9). Законът изисква по време на предизборната кампания партиите, коалициите и инициативните комитети да изпращат на Сметната палата в 7-дневен срок новопостъпилата информация по ал. 2 на хартиен и електронен носител за включване в регистъра.

Представляващият партията „Републиканци за България“ Ц. Ц. не изпратил в установения в закона 7-дневен срок информацията за подписания рекламен договор, на хартиен и електронен носител за публикуване в Единния публичен регистър по чл. 171, ал. 1 от ИК, като крайният срок за това е бил до 21.06.2021 г. (7-ят ден от подписването на договора).

При осъществена проверка от страна на Сметната палата през месец декември 2021 г. било установено горното обстоятелство, поради което на Ц. бил съставен АУАН за извършено на 22.06.2021 г. нарушение на чл. 171, ал. 4, вр. ал. 2, т. 9 от ИК. Актът бил връчен на пълномощник на санкционирания субект срещу подпис, на 22.02.2022 г.

На базата на АУАН, председателят на сметната палата издал процесното наказателно постановление с № ИК-7 от 21.07.2022 г., издадено от Ц. Ц. - председател на Сметната палата на Република България (СП), с което на основание чл. 478 от ИК, за извършено нарушение на чл. 171, ал. 4, вр. ал. 2, т. 9 от ИК, на Ц. Г. Ц., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 (три хиляди) лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел Т., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания свидетел, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични, и ясни.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от

правна страна следното:

Най-напред съдът следва да вземе отношение по допустимостта на жалбата. Съдебният състав намира, че в случая са нарушени правилата на ЗАНН за връчване на наказателните постановления, защото процесното е връчено на лице, което е неизвестно на жалбоподателя, в резултат на което няма доказателства дали изпратените книжа са стигнали до техния адресат. Доколкото по делото няма данни, че лицето, на което са връчени книжата е в лични или служебни отношения с лицето Ц., то съдът намира, че извършеното връчване е било нередовно, защото ЗАНН изрично е посочил, че НП се връчва срещу подпис на санкционирувания субект или на негов представител след представяне на доказателства за представителна власт. В този случай изискванията на закона не са спазени, поради което съдът намира отразеното връчване за нередовно, поради което подадената жалба се явява допустима за разглеждане.

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Съдът намира, че възраженията за съставяне на акта в нарушение на процедурата на ЗАНН са напълно безпочвени и не почиват на правилното прилагане на ЗАНН.

На следващо място, съдът намира, че необсъждането на възраженията на жалбоподателя не представлява процесуално нарушение, тъй като лицето има право на жалба пред съда, където е релевирало всичките си доводи и правото му на защита е обезпечено в максимална степен. А съдебната практика е константна по този въпрос от дълго време. Отделно от това обаче, в конкретния случай тези възражения са намерили своя отговор в НП, поради което изобщо не може да се говори за наличие на нарушение.

Съдът намира, че мястото на нарушението е недвусмислено изводимо от текстовото съдържание на наказателното постановление, като на Ц. е вменено, че не е представил в Сметната палата необходимата информация. Ноторно известен факт е, че Сметната палата се намира в София и доколкото законът изисква да се предоставя информацията именно на този орган, то мястото на нарушението може да бъде само едно - гр. София.

Съдът намира, че от представените книжа е безспорно установено, че именно Ц. е бил лицето, което е представлявало процесната политическа партия.

От друга страна, от приложените по делото писмени доказателства се установява, че дейността на дружеството „К.И С.“ ООД е именно рекламна, т.е. възраженията са изцяло неоснователни, тъй като самият договор има за предмет външна реклама.

По делото е безспорно установено, че информацията не е подадена от Ц. в 7-дневния срок по закон – чл. 171, ал. 4 от ИК.

Ето защо, съдът намира, че процесното нарушение е безспорно установено от обективна страна, а възраженията на жалбоподателя за липса на извършено нарушение са изцяло неоснователни.

От субективна страна нарушението е извършено при непредпазливост, тъй като деецът е бил длъжен и е могъл да изпълни вмененото му от закона задължение, но не го е сторил. Т.е. нарушението е извършено виновно, тъй като за административно наказателното производство и двете форми на вината (умисъл и непредпазливост) правят нарушението извършено виновно.

Нормата на чл. 478 от ИК сочи, че при неподдаване на информация по чл. 171, ал. 2 и 4 за вписване в единния публичен регистър на лицето, което представлява партията или инициативния комитет, или на лицата, които представляват коалицията, се налага глоба от 3000 до 10 000 лв.

Наложено е наказание в минималния, предвиден в закона размер, поради което съдът го намира за законосъобразно, с оглед констатациите, че нарушението е първо по ред.

По възражението за маловажност на процесното нарушение, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, съдът намира, че процесният случай не представлява маловажен такъв, тъй като обществените отношения, засегнати с нарушението, са от особена значимост за прозрачното провеждане на предизборна кампания от политическите партии и коалиции, а нарушението е типично за вида си и не разкрива незначителна или по-ниска от обичайната степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид.

Предвид изложеното, съдът счита, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния

закон и следва да бъде потвърдено изцяло.

По въпроса за разноските, съдът счита, че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение на въззиваемата страна и доколкото то е претендирано в минимален размер, то същото следва да бъде определено към законовия минимум от 80 лева, съгласно правилото на чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, пр. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № ИК-7 от 21.07.2022 г., издадено от Ц. Ц. - председател на Сметната палата на Република България (СП), с което на основание чл. 478 от ИК, за извършено нарушение на чл. 171, ал. 4, вр. ал. 2, т. 9 от ИК, на Ц. Г. Ц., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 (три хиляди) лева, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Ц. Г. Ц., с ЕГН *****, да заплати на Сметната палата на Република България сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____